

**-1r CAMPUS DE L'EXPERIÈNCIA
CAMP JOLIU - UIC-**

**La soledat en temps
de noves tecnologies**

Montserrat Castillo
Montserrat Conches
Maria Josep Cots
Meritxell Roca
Raúl Sánchez
Mari Carmen Vidal

MEDIA

MÚSICA per escoltar el treball:

SOLEDAD

Jorge Drexler (14 feb 2012). [Data de consulta: Maig del 2022]

<https://www.youtube.com/watch?v=oNLJN62iKlc>

Con licencia cedida a YouTube por

WMG (en nombre de WM Spain); SODRAC, LatinAutor, LatinAutorPerf, Warner Chappell, Associação Defensora de Direitos Autorais - ADAAF y 6 sociedades de derechos musicales

VIDEO reflexió :

Lindsey Stirling - Hallelujah

Jorge Drexler (14 feb 2012). [Data de consulta: Maig del 2022]

<https://www.youtube.com/watch?v=5VzprYCxBQ>

Con licencia cedida a YouTube por

(en nombre de Concord Records); LatinAutorPerf, Broma 16, UNIAO BRASILEIRA DE EDITORAS DE MUSICA - UBEM, Sony Music Publishing, CMRRA, BMI - Broadcast Music Inc. y 9 sociedades de derechos musicales

CURTMETRATGE:

La película egipcia "L'ALTRA PAR", que duró solo 2 minutos, ganó el premio al mejor cortometraje en el Festival de Cine de Venecia. El director tiene 20 años. La película describe cómo las personas se aíslan en la tecnología y olvidan una de las mejores cosas de la vida, la convivencia humana con el amor y la hermandad.

<https://www.youtube.com/watch?v=P05dUWW7rr0>

Imatges:

<https://www.freepik.com/>

Campus de l'experiència - Camp Joliu - IUC - CURS 21-22

Títol: La soledad en temps de noves tecnologies

Alumnes: Montserrat Castillo, Montserrat Conches, Maria Josep Cots, Meritxell Roca, Raúl Sánchez i Mari Carmen Vidal

INDEX

5	INTRODUCCIÓ
7	LA SOLEDAT
11	NOVES TECNOLOGIES
19	XARXES SOCIALS
26	ENQUESTA
31	CONCLUSIONS AGRAÏMENTS
32	BIBLIOGRAFIA

INTRODUCCIÓ

PREGUNTA DE RECERCA

**Estem i ens sentim més sols a la societat de la comunicació?
Les xarxes socials han canviat la manera de relacionar-nos?**

MARC TEÒRIC

El canvi social i tecnològic a la societat del segle XXI.

Els canvis socials i econòmics, els descobriments científics i tecnològics s'han succeït de manera exponencial des de la segona meitat del segle XX fins avui. Podríem interpretar aquests anys com una acceleració històrica mai abans viscuda per la societat.

La rapidesa dels canvis ha estat difícil de comprendre i assumir per la societat i les persones. Les noves polítiques, socials i científiques, s'han estès amb gran rapidesa a tot el món configurant un nou concepte: la globalització.

La tecnologia, la informàtica i la societat de la informació han envaït totes les àrees del coneixement. Avui es parla de biotecnologia aplicada a la medicina, dels algoritmes aplicats a les prediccions econòmiques i socials; i un nou concepte com és el transhumanisme. La neurociència ha envaït el camp de la psicologia i l'aprenentatge. Definint una altra manera d'interpretar l'aprenentatge i el desenvolupament personal.

La societat digitalitzada ha canviat la manera de fer i de relacionar-nos. Hem passat d'una societat de la formació a una societat de la informació. Les dades de les estadístiques i el Big Data han esdevingut element imprescindible en la comprensió de la realitat d'aquest nou món. La informació exhaustiva destrueix la comunicació i deforma la realitat que cada vegada es desdibuixa i s'empetiteix davant del tsunami de dades. La gran quantitat d'informació que es crea cada minut a tot el món i la rapidesa de la propagació fan que sigui molt fàcil difondre falsedats.

Les notícies falses circulen sense cap mena de control i deformen el pensament, les actituds i les reaccions de les persones, així com la comprensió del món i dels fets que esdevenen.

Notícies falses, discursos de l'odi, manipulació científica i política que beneficien grups de pressió econòmics i polítics. L'excessiva informació falseja els esdeveniments.

En aquesta nova societat s'ha canviat la manera de ser, estar i conèixer, en definitiva, funcionar. Les persones esdevenen usuaris i receptors de la informació no creadors. Receptors i consumidors passius de plataformes d'entreteniment i de sociabilització.

Un món virtual que és al núvol i que és compartit per usuaris que es converteixen en avatars en una realitat de ficció compartida que substitueix la realitat analògica concreta. Han aparegut pensadors filòsofs i científics que es qüestionen les conseqüències d'aquestes teories valorant els efectes negatius de tots i reflexionant-ne la utilització cega.

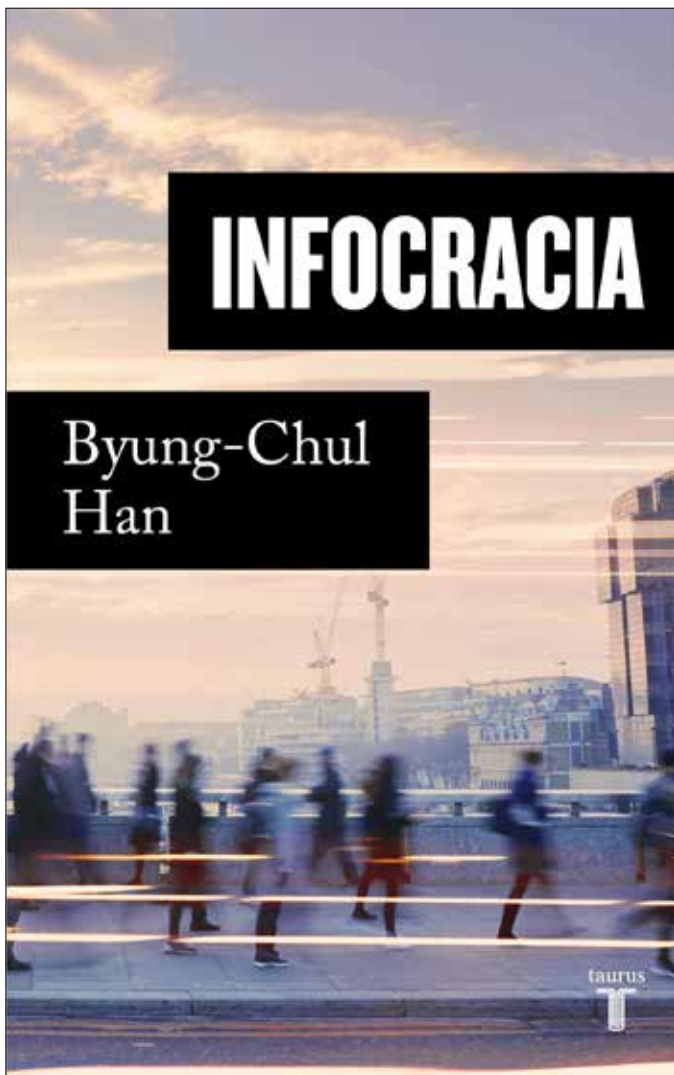
Un d'aquests pensadors és Byung-Chul Han (Séul, Corea del Sud 1959) és un dels filòsofs més llegit del món. Professor de filosofia i Estudis Culturals a la Universitat de les Arts de Berlín. Realitza a través de les seves més de quinze obres una lúcida i original crítica a la societat contemporània.

En els seus assajos realitza una crítica tant a la intel·ligència artificial com a la filosofia del telèfon intel·ligent des d'una nova perspectiva humanística recuperant el valor de la realitat, de la comunicació personal, del que és tangible i sòlid. Defensa la recuperació del que és analògic, de les coses, de les històries personals, de l'art, del ritual i del silenci com l'àmbit idoni on tornar a reflexionar sobre el sentit dels qui som com ens relacionem i com podem gestionar la informació a través una anàlisi del coneixement de la política i de les relacions humanes.

És interessant llegir aquestes reflexions que ajuden a valorar allò que succeeix i no deixar-nos arrossegar i dominar per aquest avenç tecnològic que pel seu mal ús pot manipular comportaments, teories de la conspiració, campanyes electorals, propagandes científiques, i tot tipus de dades que poden modificar les decisions conscients.

Pensament crític i formació són els requisits necessaris per viure en una societat informatitzada que ens permeti recuperar el temps personal per saber la bellesa, la veritat i el bé.

És interessant, també, assenyalar el seu assaig sobre la digitalització i la crisi de la democràcia titulat: "Infocràcia"(2021)

...comunicación, sino en información, datos y energía, hasta información y

*datos. El factor decisivo para obtener el poder no es ahora la posesión de medios de producción, sino el acceso a la información, que se utiliza para la vigilancia psicopolítica y el control y pronóstico del comportamiento. El régimen de la información está acoplado al capitalismo de la información, que hoy deviene en un capitalismo de la vigilancia y que degrada a las personas a la condición de *datos y ganado consumidor*.*

El régimen de la disciplina es la forma de dominación del capitalismo industrial. Este régimen adopta una forma maquina. Todo el mundo es un engranaje dentro de la maquinaria disciplinaria del poder. El poder disciplinario penetra en las vías nerviosas y en las fibras musculares, y convierte «una pasta informe, un cuerpo inepto», en una «máquina».[1] Fabrica cuerpos «dóciles»: «Es dócil un cuerpo que puede ser sometido, que puede ser utilizado, que puede ser transformado y perfeccionado».[2] Los cuerpos dóciles como máquinas de producción no son *portadores de datos e información*, sino *portadores de energías*. En el régimen de la disciplina, los seres humanos son entrenados para convertirse en *ganado laboral*.

El capitalismo de la información, que se basa en la comunicación y la creación de redes, hace que técnicas de disciplina como el aislamiento espacial, la estricta reglamentación del trabajo o el adiestramiento físico queden obsoletas. La «docilidad» (*docilité*), que también significa sumisión u obediencia, no es el ideal del régimen de la información. El sujeto del régimen de la información no es dócil ni obediente. Más bien se cree *libre, auténtico y creativo*. *Se produce y se realiza a sí mismo*.

El régimen de la disciplina que describe Foucault utiliza el aislamiento como medio de dominación: «La soledad es la primera condición de la sumisión total».[3] El panóptico con celdas aisladas unas de otras es la imagen ideal y simbólica del régimen de la disciplina. Sin embargo, el aislamiento ya no puede aplicarse al régimen de la información, que explota especialmente la comunicación. La vigilancia en el régimen de la información tiene lugar a través de los datos. Los internos del panóptico disciplinario, aisla-

Imatge del llibre:
"Infocràcia"(2021)
de Byung-Chul Han

Extracte d'una pàgina
del llibre

LA SOLEDAT

Quan vam començar a parlar d'aquest treball de recerca volíem parlar de la repercussió de les noves tecnologies davant la societat, sobretot la gent gran, enfront les nostres necessitats i experiències. Soledat davant les noves tecnologies, el vam trobar un títol prou ampli on resumir tot el que teníem al cap, experiències sobretot.

És molt probable que la pandèmia hagi tingut a veure amb el fet que es tries parlar de la soledat, segurament tots ens hem trobat sols en algun moment.

Parlem doncs de Soledat.

La soledat és un estat emocional en el qual la persona experimenta sensació de buit i aïllament, resultat de la carència de companyia; pot ser existencial, emocional, positiva, transitòria o crònica; un ampli ventall de definicions i/o situacions que donen per molt més que aquest senzill treball de recerca que volem fer.

Reflexionarem doncs sobre la soledat desitjada o no desitjada i les seves conseqüències:

SOLEDAT DESITJADA

Es defineix com absència de relacions interpersonals per desig propi davant la necessitat de passar temps a soles, pot ser gratificant i enriquidor si coneixem les claus per estar sol i estimar la soledat.

En aquest procés podem avaluar on podem millorar i quines són les passes a donar, per petites que siguin, per aconseguir els nostres objectius.

SOLEDAT NO DESITJADA O IMPOSADA

Es defineix com una insatisfacció davant les relacions interpersonals i ens aïlla potser sense adonar-nos-en.

Aquesta imposició, pot venir donada per una pèrdua no desitjada, sobretot en la gent gran que es queda sola.

Deia Albert Camús: "l'infern és no saber estar sol i no tenir ningú amb qui estar". Aquest és un procés on necessitarem ajuda segurament, hem de ser capaços de demanar suport, no tenir por a parlar-ne i recuperar els bons hàbits que ens van guiar en un altre moment, si ho hem fet una vegada segur que ho podem tornar a fer.

En ambdues situacions, és el sentiment que sorgeix quan les relacions socials no son tan satisfactòries com ens agradaria i ens sentim sols tot i estar acompanyats.

D'altra banda, hem de saber acompanyar les persones que es poden trobar soles, una trucada, un missatge; tot pot marcar la diferència per tal que aquesta soledat patida sovint en silenci, es converteixi en alegria.

SOLEDAT I LLIBERTAT

Tenim clar doncs que la soledat és un aïllament, voluntari o no, de la resta del món. Tenim d'altra banda la llibertat, que et permet fer-ho tot.

Afegim doncs aquesta llibertat a la nostra soledat, fer allò que ens ve de gust, amb les persones que volem i sempre que es pugui.

Estem afegint les noves tecnologies a la nostra vida, ens permetrà en definitiva comunicar-nos i conèixer el que està passant al nostre voltant, trencant amb la imatge tradicional de persones grans aïllades de la tecnologia.

Quan aprenguem a viure i estimar la soledat, serem lliures per viure el present com realment desitgem, segurament serem més feliços i ens permetrà, també, utilitzar les tecnologies sense addiccions.

LA SOLITUD I ESPIRITUALITAT

Hem de tractar, també la soledat espiritual perquè les persones tenim ànima i cos i les dues coses ens ajuden durant la vida terrenal.

Ens adonem que tant la raó com la revelació ens ensenyen que la nostra vida a la Terra no és completa sense la presència de Déu a les nostres vides.

Sant Tomàs d'Aquino afirmava que tant l'univers sencer com tots els éssers vius no podrem entendre ni comprendre el sentit si deixem de banda la relació amb Déu la vida de l'home serà buida i sense sentit.

El món serà per a l'home un lloc on sentirà més dolor que alegria perquè l'única font d'alegria és Déu, certament de vegades sentirà plaer, però en definitiva aquest serà només de curta durada i sovint decebedor, descobrirà que el món està dominat per forces fosques i opressives i el buit que produeix l'absència de Déu. Aquest fet pot portar a l'angoixa i originar una recerca de sentit per acabar en una exploració sobre l'existència de Déu.

Malgrat això, aquest déu no és un ésser que crea la nostra ment per colonitzar el nostre buit interior sinó que és un ésser magnífic que s'ha revelat objectivament en la història dels homes i les dones, ensenyances preservades per l'església sota la protecció i inspiració de l'Esperit Sant aquest déu és un ésser personal que ve a trobar-nos en forma de pregària.

El pitjor enemic de la supervivència és l'aïllament, les persones necessitem amics amb qui compartir obertament les nostres preocupacions, que facin de guia i suport en una societat hostil en què amb tota raó se sent aïllat. Amics amb els quals pugui pregar i alimentar la seva esperança que arribarà amb l'ajuda de Déu i florirà una nova era; és per això que també és molt important ser membre d'una bona comunitat parroquial o almenys una comunitat de catòlics que comparteixin el mateix escrit i la mateixa vocació dins de l'església.

Si des de sempre hem practicat la religió dins el cristianisme o l'hem trobat a la nostra vida, tindrem el desig de comunicar la nostra felicitat als altres.

La solitud també està present amb l'absència de Déu. Aquelles persones que no tenen fe poden descobrir a la seva vida en algun moment concret un buit dins seu per què no ha tingut la sort de trobar el missatge i els coneixements sobre la doctrina de l'Església. El fet de sentir-se fill de Déu fa que ens trobem sempre acompanyats. L'oració fa que sempre estem connectats amb Déu.

VIDEOS YOUTUBE

Enllaços d'interès: Claves para saber estar solo y amar la soledad | Borja Vilaseca

https://www.youtube.com/watch?v=yhWWVYn_4LU

Aquesta conferència va ser pronunciada al febrer de 2020, un mes abans de declarar-se la pandèmia. Un estil tan personal el de Vilaseca que pot agradar o no, però que refresca una mica els nostres rostres i ens crida a una joventut, independent dels anys.

Ens diu que estem en l'era de l'Ésser, de la Consciència, del despertar... Aquí se'ns obre un camí, un camí que hem de recórrer en solitud, autogestionant la nostra sanació.

Soledat, silenci, acompanyar-se, estar-se amb una o amb un mateix.

"Tu ets el veritable amor de la teva vida".

La soledad no deseada

https://www.youtube.com/watch?v=Y75_F4gMXDo

MARIAN ROJA.ESTAPÉ

En ple segle XXI el principal factor de risc de moltes malalties és la solitud.

Marian Rojas-Estapé, autora del llibre "Com fer que et passin coses bones", ens explica que la qualitat de les relacions humanes són determinants per a la nostra salut física i psicològica.

NOVES TECNOLOGIES

NETFLIX - DOCUMENTAL

"DILEMA DE LES XARXES" /NETFLIX 2020

Utilització. Facilitat per comunicar-nos. Whatsapp com a eina. Hiperconnexió.

Relació entre dispositius, solitud, aïllament,....

El ràpid avenç de la tecnologia i més concretament la utilització de les Xarxes Socials, ha originat una comunicació basada en "el missatge", missatge que pot substituir una trucada o bé una visita que fins no fa gaire temps era el nostre mode de comunicació.

El llenguatge, clau de la comunicació, era per tant més ric i satisfactori per a les relacions humanes. Intercanvi de somriures, silencis, llenguatge del cos, tot allò que ens fa sentir valorats i estimats.

Així, substituint les visites, les trucades, correm el risc de convertir-nos en "contactes"

En una societat que viu "amb pressa", aquesta reflexió no hi cap i amb prou feines gosaria plantejar-la a ningú que no tingués una edat avançada, però sí que seria interessant limitar l'ús de les xarxes i no substituir una trucada per un missatge de text.

Els nostres joves tenen total i absolut domini de la tecnologia, forma part del seu món i sembla que no serien capaços de viure'n sense. La hiperconnexió ens aïlla. En molts casos pateixen dependència i han esdevingut éssers fràgils, insegurs i plens de temor cap a un futur incert. Canvi climàtic, manca de treball, avenç descontrolat de la tecnologia, etc. Fora del suport tecnològic sembla que la societat no els ofereix prou base per a un desenvolupament personal equilibrat i harmònic. Els casos d'ansietat, depressió i suïcidi estan augmentant. És imprescindible la regulació de les tecnologies abans que aquestes s'apoderin de la nostra societat.

Tenim la necessitat de combatre la manca de lleis que fins fa molt poc semblaven innecessàries però que l'avenç de manera exponencial de la tecnologia ha fet imprescindible.

EI "DILEMA DE LES XARXES" /NETFLIX 2020

tracta aquests temes que expon-drem a continuació.

Imatge del cartell de Netflix del documental

OPINIONS RECOLLIDES DE TÈCNICS ESPECIALISTES I CREADORS DE XARXES SOCIALS (Temps al documental 1.26.28)

Presentat per Tristan Harris Google Desing Ethcients Center for Humane Technology - Co-Founder - Dissenyador Ètic de Google (o la Conscienda de Silicon Valley).

Tristan Harris
"El dilema de las
redes sociales"
de Netflix

LES NOVES TECNOLOGIES, són una nova mena de poder i influència. S'utilitzen mètodes per mesurar la nostra addicció i influència, diferents de quan va arribar la televisió. Es diu que ja ens adaptarem i que aprendrem a viure amb els nous dispositius com ho vam fer amb els anteriors però el que s'oblida és que hi ha alguna cosa nova aquí.

Estava a l'equip de Gmail i aviat va tenir consciència de la incidència i addicció a la pantalla d'inici al correu, a la qual se sentia addicte. **(1.22.21)**

Era genial que ningú de Gmail treballés per fer-ho menys addictiu i em sentia frustrat amb la indústria tecnològica pensant que havíem perdut el rumb. Em va costar adonar-me de com calia canviar-ho des de l'interior i vaig decidir fer una presentació una mena de crida a les armes. Mai abans a la història 50 dissenyadors a Califòrnia prenen decisions que afectarien 2.000 milions de persones. A 2.000 milions de persones se'ls inculcaran idees perquè un dissenyador de Google va dir "així funcionen les notifikacions" a la pantalla que veus cada matí.

Va fer una prova enviant 400 emails a companys i amics. L'endemà va rebre multitud de respostes i en totes manifestaven inquietud i temor cap a la manera com estava afectant els seus fills i gent del seu entorn. Tots estaven d'acord que havien de fer alguna cosa, (semblava una revolució), però al final, res. **(1.24.37)**

Molts pensen que Google és només "un quadre de cerca" i Facebook "és per veure el que fan els seus amics i les seves fotos" però no s'adonen que tots dos competeixen per la nostra atenció.

(56.24) TRISTAN HARRIS

"No és només que controlin a què pensem atenció. Les Xarxes socials aprofundeixen al nostre tronc cerebral i controlen la nostra autoestima i identitat sobretot en els nens. Sempre hem tingut en compte el que pensen els altres sobre nosaltres però hem evolucionat per saber que pensen 10.000 persones de nosaltres? No estem evolucionats per rebre l'aprovació social cada 5 minuts, no estem dissenyats per això."

CHAMATH PALIHAPITIYA

Facebook Former

“Quan pengem fotos a Facebook i organitzem les nostres vides al voltant d’aquest sentit de perfecció percebuda perquè rebem recompenses a curt termini,...cors, likes, etc. podem confondre’l amb valors i amb la veritat. És una popularitat falsa i fràgil. Això ens deixa encara més buit que abans de fer-ho. Això passa amb més freqüència en els nens. “SI NO PAGUES PEL PRODUCTE, TU ETS EL PRODUCTE””

Imatge
“El dilema de las
redes sociales”
de Netflix

ROGER MCNAMEE

Facebook Early Investor Venture Capitalist

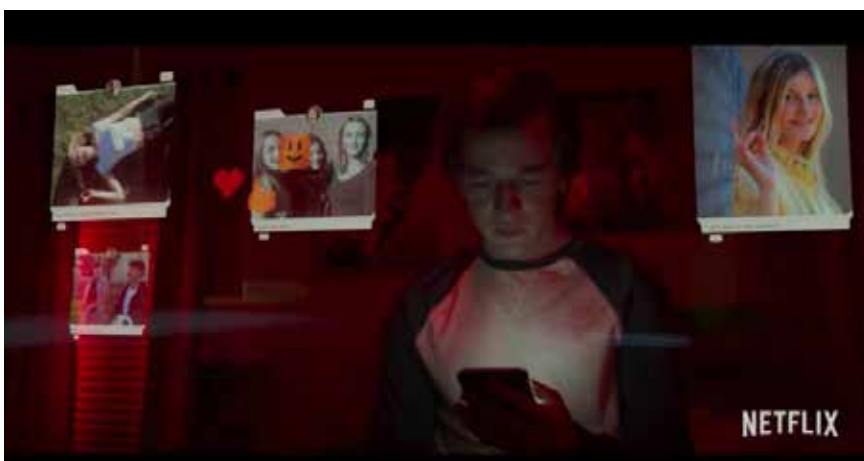
En els primers anys 50, a Silicon Valley van crear productes programari, maquinari per vendre a clients de negocis senzills. En els darrers 10 anys les empreses més grans s’han dedicat a “Vendre els seus usuaris”.

JAROL LANIER

Founding Father of Virtual Reality Computer Scientis

Raons per esborrar d’immediat les teves xarxes socials

“Facebook, snapchat, Twiiter, Instagram, youtube, Tiktok, Google, Pinterest, etc.... el seu model de negoci és mantenir-nos enganxats a la pantalla per aconseguir que donem el major temps possible de les nostres vides. És així com funcionen aquestes empreses. Considerem que els serveis a Internet són gratuïts però no ho són, els paguen els anunciant. Per què paguen a aquestes empreses?, paguen a canvi de mostrar-nos els vostres anuncis i nosaltres som el producte perquè es ven la nostra atenció. Segons Justin Rosestein, El producte és el canvi progressiu, lleu i imperceptible del teu comportament i la teva percepció. Aquest és el producte i no hi ha res més que es pugui anomenar producte, és l’únic amb què poden guanyar diners, canviant el que fas, com penses.”

Imatge
“El dilema de las
redes sociales”
de Netflix

SHOSHIANA ZUBOFF, PHD

Havard Business School - Prof. Emeritus

"Aquests negocis tenen una garantia dèxit. Venen certes i per això cal tenir bones pre-diccions, per la qual cosa es necessiten moltes dades.

Segons Tristan Harris, en diuen "Capitalisme de Vigilància", que es beneficia del seguiment de grans empreses el model de negoci de les quals és assegurar que els seus anunciants tinguin èxit."

SHOSHIANA ZUBOFF

"aquest és el nou tipus de mercat que abans no existia. És un mercat que trafica amb el futur dels éssers humans igual que hi ha mercat que negocia amb porcs o petroli. Ara ho fan amb futurs humans a gran escala i aquests mercats han produït milers de milions de dòlars que han convertit les empreses d'Internet a les més riques de la història de la humanitat."

Imatge
"El dilema de las
redes sociales"
de Netflix

JEFF SEIBERT

"Tot el que fem a Internet, es veu es rastreja, es mesura i cada acció que realitzem és vigilada. Les imatges que mirem i quant de temps ho fem. És el que s'anomena "Temps d'Interacció". Saben quan estem sols, el que fem, si mirem fotos d'amics o exparelles i quan estem deprimits, si som introvertits o extravertits, com és la nostra personalitat. Tenen més informació sobre nosaltres del que s'imagina a la història humana. Totes les dades que estem abocant tot el temps se subministren als "Sistemes", que gairebé no tenen supervisió humana i que fan previsions cada vegada més exactes sobre el que farem i qui som."

FACEBOOK

"Molts creuen que les nostres dades es venen. A Facebook no us interessa donar les nostres dades gratis. Què fan amb ells? Construeixen models que prediuen les nostres accions i el que tingui el millor model guanya.

Cada cop va més lent, cada vegada menys anuncis, menys amics, menys família. A l'altra banda de la pantalla és com si tinguessin un ninot Vudu de nosaltres. Tot el que hem fet, el que hem vist, els cliks, els vídeos que veiem, els "m'agrada", tot això crea un model cada cop més precís. Quan tenen aquest model poden predir el que fa aquesta persona. A moltes "empreses de tecnologia" hi ha diversos objectius principals augmentar l'ús perquè segueixis navegant."

EL CREIXEMENT

"Que tornis i convidis a molts amics i ells convidin a més amics.

Publicitat, que amb totes aquestes accions generem tots els diners possibles.

Aquests objectius estan impulsats per algorismes el treball dels quals consisteix en què mostrar-te per augmentar els guanys".

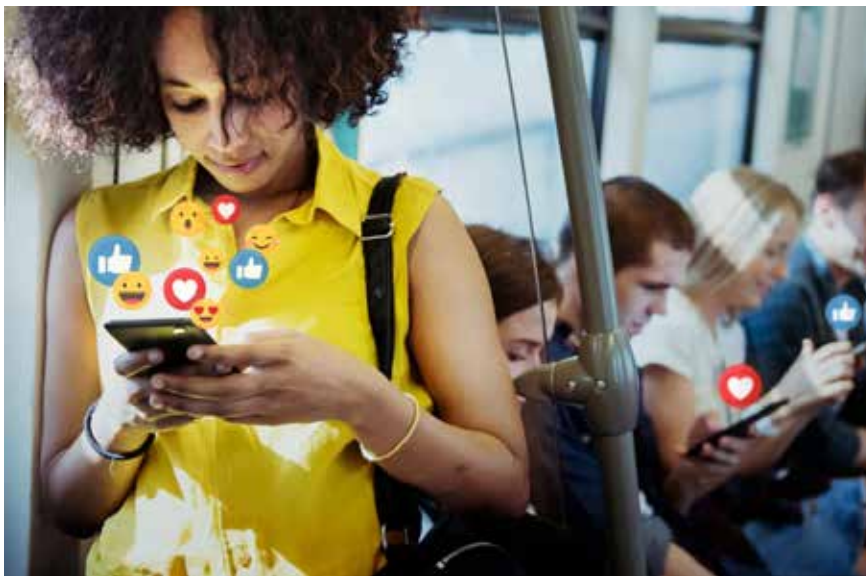
TIM KENDAL

Sobre la manipulació i les persones.

"Sovint parlem a Facebook de la idea de poder manipular persones segons calgui i parlem per exemple que.." Marc controla això"... "Escolta vull més usuaris a Corea" "dóna-li el botó", "Augmentem els anuncis" i així augmentem la monetarització. A totes aquestes empreses existeix aquest nivell de precisió.

Hem creat un món on la connexió en línia és primordial, especialment per als joves i no obstant, cada vegada que dues persones es connecten, l'única forma de finançar-ho és a través d'una tercera persona que paga per manipular-les. És una generació global de persones que creixen en un context on el significat de la comunicació i la cultura és manipulació. L'engany ha esdevingut el centre de tot el que fem."

"QUALSEVOL TECNOLOGIA SUFICIENTMENT AVANÇADA NO ES DISTINGUI DE LA MÀ-GIA" Arthur C. Clarke

*Imatge
"El dilema de las
redes sociales"
de Netflix*

TRISTAN HARRIS

Sobre manipulació i comportament.

"La tecnologia persuasiva és un disseny internacionalment extrem per modificar el comportament. Hi ha tota una disciplina i un camp anomenat "GROWTH HACKING". Es tracta d'equips d'enginyers el treball dels quals consisteix a piratejar la psicologia de la gent per aconseguir més usuaris, més interaccions i que convidis més gent.

Companyies com Facebook i Google van fer petits experiments amb els usuaris. Amb experiments constants i amb el temps es desenvolupa la forma més adequada per aconseguir que fem allò que volen. És manipulació "Cobaia humanes".

Facebook va dur a terme "Experiments de contagi" a gran escala. Com fem servir els senyals subliminals a les pàgines perquè més persones votin a les eleccions? i van descobrir que podien fer-ho. La conclusió és que podem modificar el comportament i les emocions del món real sense accionar la consciència de l'usuari "no en tenim ni idea".

Hem passat d'un entorn tecnològic basat en les eines a un basat en l'addicció i la manipulació, aquest és el canvi. Les Xarxes socials no són unes eines que esperen a ser utilitzades, tenen els seus propis objectius i els seus propis mitjans per perseguir-nos usant "la teva psicologia" contra tu".

Imatge
"El dilema de las
redes sociales"
de Netflix

CATHY O'NEIL, PHD

Data scientist.

"Diria que els ALGORITMES són opinions incrustades al codi i que els algoritmes no són objectius, estan optimitzats per a una definició d'èxit. Una empresa comercial ho utilitzarà per obtenir beneficis."

JEFF SEIBERT

Twitter, Former executive

"Si dius a l'ordinador "vull aquest resultat" i l'ordinador aprèn a fer-ho, d'aquí ve l'"aprenentatge automàtic" i cada dia és millor triant i NINGÚ ENTÉN EL QUE FAN PER ACONSEGUIR AQUEST OBJECTIU"

BAILEY RICHARDSON

Instagram - Early Team

"L'Algorisme té ment pròpia, així que encara que una persona ho escrigui, està escrit de manera que construeixes la màquina i la màquina canvia."

SANDY PARAKYLES

Facebook, Former Operations Manager

Uber, Former Product Manager

"Només hi ha un grapat de gent en aquestes empreses, Facebook, Twitter i altres, només uns quants entenen com funcionen aquests SISTEMES, i fins i tot ells no entenen bé què passarà amb un contingut en particular. Com a humans, gairebé hem perdut el control d'aquests SISTEMES perquè controlen la informació que veiem. Ens controlen més que nosaltres."

CHICAGO ANTI-TRUST TECHNOLOGY CONFERENCE

RANDINA CRANDY

Product Manager

CENTRE FOR HUMANE TECHNOLOGY - Co Founder

Sobre la Intel·ligència Artificial i la manipulació.

Potser el més perillós és el fet que s'està impulsant una tecnologia que avança exponencialment. Des dels anys 60 fins avui el poder del processament ha augmentat un trilló. Cap altra cosa no ha crescut a aquest ritme. La nostra fisiologia i els nostres cervells no han crescut a aquest ritme. Els éssers humans a nivell mental i físic no patiran grans canvis. Podem fer enginyeria genètica i desenvolupar nous éssers humans. Podem fer grans canvis. Vivim amb un cervell fa milions d'anys i per altra banda darrere d'una pantalla hi ha milers d'enginyers i supercomputadors amb objectius diferents de la nostra, així que qui guanyarà el partit?

Quan penses en "La intel·ligència Artificial", creus que pot arruïnar el món i el que la gent no sap és que la IA ja controla el món d'avui.

Imatge
"El dilema de las
redes sociales"
de Netflix

JUSTIN ROSENSTEIN

Facebook Former

"Parlar de la IA és una metàfota. A empreses com Google hi ha habitacions enormes, sota terra, sota l'aigua amb ordinadors connectats entre ells que executen programes molt complicats enviant informació entre ells. A això és el que podem anomenar Intel·ligència Artificial (1.3.22)

No podem perdre de vista que aquestes eines han creat coses meravelloses al món. Han reunit familiars, han trobat donants d'òrgans. Hi va haver canvis sistemàtics i positius a tot el món a causa d'aquestes plataformes."

Imatge
"El dilema de las
redes sociales"
de Netflix

*«Gens extraordinari arriba a la vida dels mortals
separat de la desgràcia. Sòfocles.»*

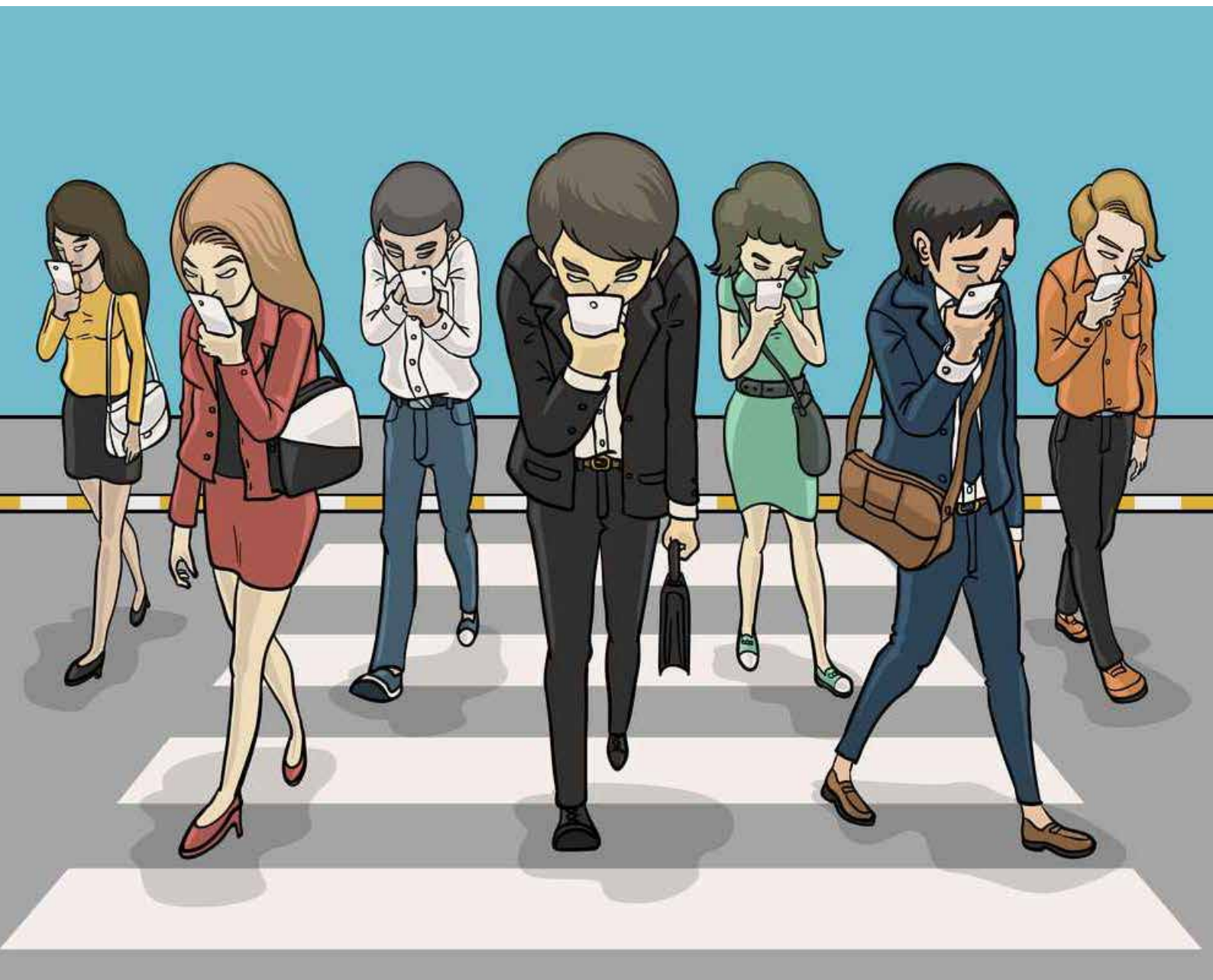
*«El seu model de negocis és mantenir a la gent en les pantalles.
Vegem com captar l'atenció de cada persona.»*

«Som el producte. La nostra atenció és el que se'ls embeni.»

*«Només un miracle ens llevarà del camí.
I aquest miracle és la voluntat col·lectiva.»*

«Tria sempre. És una altra manera de barallar.»

Frases del documental "El dilema de las redes" de Netflix.

XARXES SOCIALS

Hem escollit aquest tema justament per què ha revolucionat la nostra manera de comunicar-nos. Ens van fer la pregunta de si en aquest moment amb tantes facilitats de contactar amb algú, si ens trobem més sols o menys que abans.

L'aparició d'internet ha revolucionat tant la nostra manera de viure que ha canviat els nostres hàbits. És podria dir que a les xarxes socials hi estem tots involucrats. Ja sigui amb comptes d'Instagram, Facebook o simplement la utilització del mòbil per comunicar-nos. El motiu pel qual no podem deixar de mirar el mòbil és a causa de les xarxes socials. El secret de l'èxit és que podem estar en contacte amb els nostres amics, compartir amb ells el que veiem a internet o conèixer gent dels mateixos interessos que nosaltres. Coses que feien abans que existís internet a les nostres vides.

Ara farem un repàs d'on surten i perquè l'aparició de les xarxes socials. La seva actualitat i evolució.

Com a apunt:

Actualment, unes 3.000.000 de persones en Espanya encara sobretot a l'entorn rural queden "desconnectades". Estudi d'Europa, empresa d'internet per satèl·lit.

VIDEO – breve història de internet.

<https://www.rtve.es/noticias/20090517/internet-nacio-proyecto-militar-estados-unidos-guerra-fria/276608.shtml>

» Noticias » Ciencia y tecnología

Internet nació de un proyecto militar de Estados Unidos en la Guerra Fría

- ▶ ARPANET fue creada para mantener las comunicaciones en caso de guerra
- ▶ Era una red que permitía la entrada y salida de conexiones sin que el sistema se viera afectado
- ▶ El número de sistemas se multiplicó y aparecieron los protocolos de comunicaciones

17.05.2009 | 10:00 horas Por JOSÉ M. MARTÍNEZ

Imatge de la web de RTVE on apareix el video sobre la breu història d'internet

Per a començar a parlar d'internet, ens hem de remuntar a 1947 quan comença la guerra freda en finalitzar la Segona Guerra Mundial. El conflicte generat pels Estats Units i la Unió Soviètica per prendre el control ideològic en el món, impulsa a l'URSS a enviar un satèl·lit en 1957 anomenat Sputnik-1. Als Estats Units es va acomplir un projecte de recerca anomenat ARPA i vinculat amb el departament de defensa que deu anys més tard assentaria els fonaments dels quals seria conegut com a Internet.

En 1962 un investigador del Govern dels Estats Units va presentar un sistema de comunicacions que mitjançant computadores connectades a una xarxa descentralitzada, resultava immune a atacs externs, va continuar investigant i va connectar ordinadors en diferents parts del món. Fins que en 1969 Michel Elie, considerat com un dels pioners d'internet, ingressa en UCLA, la Universitat de Califòrnia a Los Angeles, i entra en ARPA (Xarxa de Agències de Projectes de Recerca) amb una beca de recerca.

A finals d'aquest any s'aconsegueix connectar un ordinador des de UCLA a la universitat de STANFORD. Aquesta xarxa la van denominar ARPANET.

En 1970 es consolida i s'estableixen les bases del que actualment coneixem com a correu electrònic i set anys més tard apareix un sistema de tauler d'anuncis on els usuaris podien intercanviar missatges, notícies o informació.

CLASSMATES
la primera xarxa social
per a localitzar a amics
i companys de classe.
Va ser pionera a poder enviar
missatges entre els usuaris.

La xarxa va passar de les agències militars a les universitats per a permetre també compartir opinions i poder establir col·laboracions entre elles. En 1972 ja eren unes 50 universitats i centres de recerca dels Estats Units que estaven dins d'aquesta xarxa.

ARPANET a l'any següent va ampliar les connexions amb Anglaterra i Noruega.

En aquest instant apareixen diferents xarxes que permeten connectar-se amb diferents formats fins que es consolida i unifica naixent INTERNET.

En 1983 va ser llavors quan des del departament de defensa dels Estats Units usen el protocol TCP/IP en la seva xarxa ARPANET creant la xarxa Arpa Internet. Amb el pas dels anys acaba dominant-se INTERNET. Uns anys més tard, en 1989 apareix la primera web utilitzant tres nous recursos: HTML, HTTP i un programa nou anomenat Web Browser.

En 1993 les tres WWW van créixer ràpidament fins a arribar a 100 webs i en 1997 ja eren més de 200.000. A partir de llavors fins als nostres dies.

En 1995 es crea la primera xarxa social Classmates i la seva finalitat era crear un perfil per a localitzar a amics i companys de classe als Estats Units. Va ser pionera a poder enviar missatges entre els usuaris.

Internet apareix per una necessitat d'accelerar les comunicacions.

Com a exemple per a poder visualitzar el canvi que va generar en els negocis, l'enciclopèdia Britànica durant el període de 1990 als Estats Units que es venien unes 100.000 unitats a l'any, sis anys més tard va descendir a 3.000.

El creixement dels usuaris d'Internet ha anat en augment i amb més impuls amb l'aparició de dispositius mòbils. En 2021, els usuaris mòbils van aconseguir el 66,6% de la població un increment de 93 milions de l'any anterior.

Cal tenir en compte com hem comentat al començament d'aquest apartat que l'impacte en diferents parts d'Espanya depèn de les connexions i passa de la mateixa manera en el món. Els països amb menys Internet són Corea del Nord, Eritrea i Sudan.

El creixement dels usuaris d'Internet ha anat en augment i amb més impuls amb l'aparició de dispositius mòbils.

Per descomptat, la manera de connectar-nos ha canviat molt des que va començar a aparèixer Internet en les nostres vides. Encara recordem quan ens connectàvem a través del mòdem d'un veí amb les seves credencials, per accedir a un programa anomenat ICQ que permetia comunicar-nos amb persones de qualsevol part del món en aquell mateix instant. Una experiència extraordinària. Permetia participar de manera individual o en una comunitat. No existia ni veu ni imatge en aquest moment. Tan sols la comunicació es basava en el xat del programa. Aquell so que sortia de l'aparell era màgic, una sensació única de poder conversar amb persones que no coneixies.

UMBERTO ECO deia:
Avui, amb internet,
podem saber coses que
els nostres avantpassats
trigaven una vida a conèixer.

Qué és una xarxa social?

És una estructura composta per un conjunt d'individus o organitzacions connectats per relacions d'amistat, de parentesc, de treball... están concebudes com un lloc de conversa. Permet connectar gent que es coneix o que desitja conèixer-se, i que els permet centralitzar recursos, com fotos i vídeos, en un lloc fàcil d'accedir i administrat pels usuaris mateixos. Encara que els adolescents són els més habituals en aquest món, tothom a dia d'avui té un perfil al "face" o un compte a Instagram o twitter. És un tema interessant el analitzar com es comuniquen, el temps que hi dediquem i què compartim. I sobretot, si aquestes noves eines ens fan sentir més sols encara que sembli que estem més connectats.

A 1995 Randy Conrads, americà, va crear un programa que es deia CLASSMATES.COM, per mantenir el contacte amb antics alumnes d'institut, escola i universitat.

A partir de 2002 van començar a aparèixer alguns web per crear xarxes per contactar amb amics amb línia fins que al 2004 va aparèixer FACEBOOK. Messenger d'MSN de Microsoft per aquella época era un del programes més coneguts encara que van començar a sorgir més programes com aquest. Mark Elliot Zuckerberg, l'inventor de Facebook, va inventar una idea senzilla però revolucionaria: una plataforma que anava més enllà de la comunicació en línia, on podíes compartir amb els teus contactes les vivències del teu dia a dia.

Aquí les tenim per ordre d'aparició.

Al 2007 va ser el boom de FACEBOOK, una plataforma que es troba en tercera posició de les més utilitzades al món. Quan és va traduir a altres idiomes, els mateixos usuaris van ser els que van fer les traduccions de l'aplicació de manera no remunerada. No tan sol ha quedat com una xarxa de contactes a nivell social sino a nivell de màrketing.

Al 2003 va nèixer LinkedIn: contactes per professionals.

2004, Vimeo. Eina per compartir videos sense publicitat.

2005, Youtube. Una plataforma d'allotjament de video més popular del món.

2006, Twiter, Tuenti. Un servei de microblogging on pots crear el teu perfil i pots seguir a qui vulguis. Aquesta xarxa ha tingut una paper molt important fins i tot com a eina a les revoltes àrabs per mantenir-se informats.

2007, Pinterest, Instagram, Snatchap, Periscop

INSTAGRAM va aparèixer com a xarxa per poder compartir fotos i és actualmente una de les més populars.

N'hi han d'altres xarxes socials verticals que encara que no son tant grans com les anteriors esmentades també tenen el seu lloc, com **Dalymotion xarxa d'allotjament de videos online, Flickr, lloc web gratuït per classificar, vendre i buscar fotos. Fotolog, publicació de fotos semblant a un blog, on es poden penjar fotos acompanyades de text.**

Altres categories destacades:

Apareixen xarxes per conèixer gent com Badoo, Meetic, Match o Tinder.

Actualment troben programes en línia per crear comunitats en línia de persones amb interesos o activitats comunes, un exemple **Tripadvisor, on pots opinar sobre llocs, restaurants, actuals, etc...**

El Gran impacte de les xarxes socials rau en la seva capacitat de converses multitudinàries i de poder interaccionar amb moltes persones a l'hora fa que el concepte de les xarxes socials triomfi. Les xarxes socials són un reflexe de la nostra societat, una font d'informació, dades masives en estat pur.

Xarxes socials més conegudes actualment.

Les xarxes socials estan basades en les tres C:

Comunicació: ens ajuden a posar en comú coneixements i compartir-ne de nous.

Comunitat: ens ajuden a trobar i integrar comunitats.

Cooperació: ens ajuden a fer les coses junts, ajudant-nos mútuament.

Classificacions de les xarxes socials:

Horitzontals: Dirigides principalment a un públic general en un entorn als usuaris i a les comunicacions entre ells. Exemple: Facebook, Instagram...

Verticals: Estructurades al voltant d'un tema. Exemple: LinkedIn (xarxa per professionals que busquen noves oportunitats de feina o col·laboracions).

Una característica important de les xarxes és la proximitat, trenca la separació entre individus a sis persones o graus de separació.

TEXT DE WIKIDECK:

https://wp-ca.wikideck.com/Sis_graus_de_separaci%C3%B3

Sis graus de separació és una teoria que intenta provar la dita "el món és un mocador", dit d'una altra manera, que qualsevol persona pot estar connectada a qualsevol altra persona del planeta a través d'una cadena de coneguts que no té més de cinc intermediaris (és a dir, connectant dues persones amb només sis enllaços). La teoria va ser inicialment proposada el 1929 per l'escriptor hongarès Frigyes Karinthy en una curta història anomenada Chains. El concepte està basat en la idea que el nombre de coneguts creix exponencialment amb el nombre d'enllaços a la cadena, i només cal un petit nombre d'enllaços per tal que el conjunt de coneguts es converteixi en la població humana sencera. Segons aquesta teoria, cada persona coneix de mitjana, entre amics, familiars i companys de feina o escola, unes 100 persones. Si cadascun d'aquests amics o coneguts propers es relaciona amb unes altres 100 persones, qualsevol individu pot passar un encàrrec a 10.000 persones més només demanant a un amic que passi el missatge als seus amics. Si aquests 10.000 en coneixen uns altres 100, la xarxa ja s'ampliaria a 1.000.000 de persones connectades en un tercer nivell, a 100.000.000 en un quart nivell, a 10.000.000.000 en un cinquè nivell i a 1.000.000.000.000 en un sisè nivell. En sis passos, i amb les tecnologies disponibles, es podria enviar un missatge a qualsevol individu del planeta.

Amb les xarxes socials aquesta distància s'ha reduït a 4,75 (Facebook) individus de Mitjana segons un estudi de la universitat de Milà.

Les persones d'un mateix país estan separades per només dos graus de separació.

Encara que amb aquestes dades poden estar més a prop de persones que voldrien conèixer ens trobem, per altra banda, estudis on les xarxes socials ens aïllan a causa de la no acceptació del teu estil de vida en veure el fantàstic que sembla la dels altres. Això també condiona a l'hora de socialitzar amb persones del món real.

Les xarxes, doncs, han canviat la manera de relacionar-nos amb els altres, com em comentat al principi d'aquest apartat, però també la manera de relacionar-nos amb nosaltres mateixos.

Sherry Turkle, que és autora del bestseller *Alone Together* (Junts en soledat), apunta que, malgrat les infinites possibilitats que brinda la tecnologia, les xarxes acaben erosionant la tolerància a la soledat perquè busquem a la gent únicament per no estar sols, no per crear veritables llaços afectius. En una conferència de la plataforma TED, la psicòloga explica que les tres fantasies que ens brinda tecnologia -segons ella, omnipresència, atenció 24 hores i sensació de no estar sols- fa que acabem esperant més de la tecnologia i menys de la gent".

VIDEO DE YOUTUBE: Connected, but alone?

https://www.ted.com/talks/sherry_turkle_connected_but_alone

Sherry Turkle

En defensa de la conversación

El poder de la conversación en la era digital

«Una ambiciosa investigación basada en un penetrante conocimiento de la psicología humana.»
JONATHAN FRANZEN

 ATICO DE LOS LIBROS

hemos pagado? No tiene sentido «conciliar» esta perturbadora posibilidad con una historia feliz sobre una amistad de Facebook o unos intercambios de frases por Twitter. No se trata de un juego, y no podemos limitarnos a cruzar los dedos y esperar que lo bueno supere a lo malo. Lo que tenemos que hacer es aprovechar lo bueno y efectuar los cambios necesarios para que luego no tengamos que pagar un precio que ningún tipo de tecnología puede justificar.

Generaciones

Recuerdo la generación que se encontró por primera vez con los ordenadores personales conectados a la red en las décadas de 1980 y 1990. Eran máquinas a las que «ibas» cuando querías jugar, escribir, trabajar con hojas de cálculo o enviar correos electrónicos. Los ordenadores ayudaban a aumentar la productividad y ofrecían muchos nuevos placeres, pero no sugerían que el texto fuera a suplantar a la conversación.

Solo unos pocos años después, habría legiones de niños que crecerían con teléfonos móviles inteligentes, redes sociales y parlanchines asistentes digitales. Hoy, estos niños, que ya no son niños, son nuestros profesores, empresarios, doctores y padres.

Cuando estas nuevas generaciones consideran la idea de una «huida de la conversación», a menudo preguntan: «¿Es eso de verdad un problema?». Si envías un mensaje de texto por cualquier aplicación, ¿no es eso también «hablar»? Además, recibes el mensaje «correctamente». ¿Qué hay de malo en eso? Cuando hablo con ellos sobre la conversación sin objetivo establecido, algunos me piden que especifique cuál es su «propuesta única de valor». Algunos me confiesan que la conversación les parece «mucho trabajo», que invita constantemente, a menudo de forma traicionera, a la imperfección, la pérdida de control y el aburrimiento. ¿Por qué habría que luchar por defender algo así?

La conversación puede ayudarnos con muchas de las cosas con las que tenemos problemas en los ámbitos del amor y el trabajo. Sin conversación, los estudios muestran que somos menos empáticos, conectamos menos con los demás, somos menos creativos y nos sentimos menos realizados. Nos apagamos, nos retiramos. Pero, para las generaciones que han utilizado sus teléfonos para enviar mensajes de texto mientras crecían, *estos estudios describen unas pérdidas que no sienten*. No han crecido con conversaciones cara a cara.

Por supuesto, en todas las generaciones, hay personas a quienes no es necesario convencer del valor de la conversación. Pero incluso estos defensores de la conversación a menudo me sorprenden. Parece que muchos de ellos se han dado por vencidos. Dicen que el futuro se les ha adelantado. Un cineasta que se graduó en la universidad en 2009 me dice que ese fue el año en que la conversación murió. Me sorprenden especialmente los padres que dicen que les gustaría que sus hijos dejaran de utilizar el teléfono durante la cena, pero que sienten que no pueden objetar nada cuando los sacan. Temen que sus

Imatge del llibre: *Junts en soledat* de Sherry Turkle

Extracte d'una pàgina del llibre

ENQUESTA TR - FORMULARIS GOOGLE

Com a grup ens vam plantejar recolzar el nostre TR en un questionari que pogués evaluar l'ús de les xarxes socials i la seva incidència en els sentiments, sensacions i repercussions que els usuaris poden tenir per valorar la seva transcendència.

Vam procedir a elaborar el questionari i un cop validat, el vam distribuir via Whatsapp entre els nostres contactes afins i grups als que alguns de nosaltres pertanyem.

Després de 10 dies aproximadament, vam rebre un total de 243 respostes, de les quals un 68'7% eren dones i un 31'3% homes.

The screenshot shows a Google Form interface. At the top, there are tabs for 'Preguntas', 'Respuestas' (with a count of 243), and 'Configuración'. Below the tabs is a header image showing hands using a smartphone. The form content is in Spanish and includes the title 'La soledat en el temps de les noves tecnologies', a subtitle 'Ens presentem)', and several paragraphs of introductory text about a research project by first-year students at the Campus de l'Experiència de l'UIC Penedès. The text asks for participation and expresses gratitude.

El resum de les preguntes plantejades és el següent: (en **NEGRETA** les preguntes)

En quant a l'**edat** dels enquestats, està força repartit:

9'1% menors de 40 anys

26'3% entre 41 i 50 anys

39'9% entre 51 i 60 anys

23'5% majors de 61 anys

En quant al **domini de les noves tecnologies**:

67'1% es considera usuari

21'4% es considera avançat

11'5% considera que no te massa idea

En quant a les **xarxes socials que utilitzen habitualment**:

96'7% utilitzen Whatsapp

63% utilitzen Instagram

58% utilitzen Facebook

25'5% utilitzen Twitter

Quasi 3/4 parts (72'4%) dels **enquestats utilitzen les xarxes** socials per comunicar-se amb algú, mentre que un 25'9% reconeixen que els hi agrada tafanejar.

Davant les xarxes socials, un 53'5% se sent acompanyat i connectat, mentre que un 44'4% se sent indiferent i es conecta per matar el temps.

En quant a si **les noves tecnologies et connecten amb la realitat o t'aïllen**:

88'1% els connecta

11'5% s'aïllen

A la pregunta **T'en recordes com va ser la darrera vegada que vas quedar amb algú?**

75'7% Les xarxes no han afectat a la meua vida social.

23% Amb el contacte per whatsapp o xarxes és suficient

En quant a **Quan tens un problema quedes amb algú o ho parles per xarxes o whatsapp?**

69'1% Quedo amb algú de manera presencial per parlar del meu problema.

18'9% No m'agrada compartir amb ningú els meus problemes

11'9% Agafo el mòvil i amb això ja ho tinc resolt

En quant a **Quan penjes alguna cosa a les xarxes realment reflexen el teu estat d'ànim?**

- 47'7% Penjo allò que vull que vegin de mi encara que no reflexi com em trobo
- 39'1% Si estic alegre o trist o em trobo sol, ho penjo sense cap problema
- 13'2% Prefereixo fingir que tot va bè penjant alguna foto que no té res a veure amb el meu estat anímic.

En quant a **Has pensat alguna vegada per què serveixen les xarxes socials?**

- 82'7% Per estar connectat
- 11'9% Per saber que fan els altres
- 5'3% Per exhibir la meua vida privada

En quant a **Podries viure sense les xarxes socials per connectar amb els altres?**

- 78'6% Si, per què no les utilitzo massa sovint. M'agrada més quedar amb la gent de manera presencial
- 20'6% No ho sap

En quant a **Quines d'aquestes xarxes socials et serveixen per connectar?**

- 76'1% Whatsapp o similar per parlar amb la gent que conec
- 21'8% Totes em serveixen

En quant a **Des de que tens internet penses que estàs més connectat amb la gent que t'estimes?**

- 48'6% Si, per que puc parlar amb ells en qualsevol moment
- 31'7% No ho he pensat mai. La meua relació és la mateixa
- 19'8% No, per que el que m'agrada és estar amb ells

En quant a **Ets capaç de viure un dia sense connectar-te per xarxes socials?**

- 87'2% Sí, si un dia no em connecto no passa res
- 12'8% No, per mi és imprescindible estar connectat

En quant a **Et fa sentir més sol si no tens gaires "me gusta"?**

- 93'4% Em dona igual, per mi no té cap rellevància
- 5'3% Penso que no valoren allò que penjo

En quant a **Veus en el teu entorn que la gent està més sola que abans?**

- 49'8% Si, tinc amics o coneguts que es troben sols o sense cap motivació a la vida
- 35'4% No, veig bè a tothom
- 14'4% No em preocupa

I en quant a la última pregunta **Penses que la soledat i la salut mental tenen connexió?**

- 90,8% Sí
- 9'2% No

RESUM

Amb tots aquests resultats, podem concloure que sí que fem ús de les xarxes socials i sobretot aplicacions específiques de comunicació «privada» (individual o en grup) com el Whatsapp per mantenir el contacte amb altres persones i sentir-les més a prop tot i que puguin estar molt lluny. Tot i això, no considerem que aquestes apps ens aïllin perquè no hem canviat els hàbits de vida social que teníem abans de conèixer-les, i de fet una gran majoria dels enquestats pensen que podrien viure un dia sense connectar-se a les xarxes socials, i fins i tot, tornar a viure sense elles.

A les franges d'edat enquestades, se'ls hi dona una importància relativa a les xarxes socials en el sentit de mostrar la vida de cadascú i rebre o no rebre «likes». Només entorn de un 20% de la gent sí que reconeix que utilitza les xarxes socials per tafanejar una mica la vida dels altres.

També observem que quasi la meitat de la gent que hi ha respost, veu en el seu entorn amics o coneguts que es troben sols o sense motivacions a les seves vides.

I per últim el que és més important, més d'un 90% de la gent pensa que la soledat té una gran influència i connexió amb la salut mental.

Fuente: <http://www.tutelandia.com.ar/>

CONCLUSIONS

Estem vivint moments històrics a la nostra societat en el que les xarxes socials i el mòbil són inevitablement imprescindibles en el nostre dia a dia.

“La Soledat en temps de noves tecnologies” posa en relleu que el bon ús de les xarxes socials és beneficiós per la societat, sobretot si vius en soledat.

Aquest treball de recerca ha sortit de l'oportunitat que ens han donat Camp Joliu i la UIC en apostar pel Campus de l'Experiència al Penedès, permetent que gairebé una trentena de persones de diferents edats interactuessin conjuntament aportant tots i cadascú el seu gra de sorra, sempre amb respecte i actitud de col·laboració.

Fent aquest treball d'investigació, hem après moltes coses sobre la soledat i el món de les xarxes socials, quin és el seu origen i quin és l'impacte; com n'estem de connectats i com ens comuniquem en l'actualitat, aquest fet ens fa plantejar si realment ho estem fent bé.

Ens ha sorprès el vídeo de Sherry Turkle quan parla de les tres fantasies gratificants que ens porten al seu ús; creure que posem la nostra atenció on volem posar-la en aquell moment, que sempre serem escoltats i que mai estarem sols.

Ens preocupa el fet que, per la nostra satisfacció, puguem arribar a pensar que un aparell pot substituir les persones, una bona conversa o una bona amistat. Vivim en un món ple de confort i mínim esforç, en el qual aquesta eina ens dona la possibilitat de no fer justament cap esforç per trobar a algú per compatir qualsevol cosa encara que no sabem qui són, així com jugar en línia amb desconeguts, escriure a algú que parlar per poder estudiar millor això que volem expressar encara que no sigui el que volem dir, fer reunions en línia i treballar des de la soledat de casa nostra, com a exemples que es poden passar actualment.

Aquest treball ens porta a fer una reflexió personal de com utilitzem les noves tecnologies a la vida i com ens condicionen. Hauria de ser una eina per ser coherent en el seu bon ús a l'hora de comunicar-nos. Aquestes tecnologies ens han permès portar a terme aquest treball, conèixer una mica més a les persones del nostre grup i sens dubte aprendre que les trobades amb una copa de cava i una bona conversa no es poden substituir mai amb un Zoom.

Ha estat un èxit, no dubtem que ningú en pugui sortir sense haver après alguna cosa i sobretot amb la sensació que ha rebut molt més del que ha pogut aportar.

Voldríem donar les gràcies a l'equip directiu i administratiu de Camp Joliu, als docents de la UIC que han estat tots fantàstics, ens han fet arribar una petita part dels seus coneixements i ens han deixat sempre amb ganes de saber-ne més i com no pot ser de cap altra manera, al Sr. Jordi Miralvell i la Sra. Paloma Alonso per la seva cordialitat i acompanyament i al nostre tutor Dr. Salvador Vidal pel seu suport i il·lusió per aprendre cada dia que ens ha transmès en tot moment.

#gràciescampusdel'experiènciadelpenedés!

BIBLIOGRAFIA

<https://educaixa.org/ca/-/el-origen-de-las-redes-1>

https://issuu.com/bibliotecatrinitarifabregat7/docs/les_xarxes_socials_a_l_institut_-_b

https://wp-ca.wikideck.com/Sis_graus_de_separaci%C3%B3

<https://www.rtve.es/noticias/20090517/internet-nacio-proyecto-militar-estados-unidos-guerra-fria/276608.shtml>

VIDEO DE YOUTUBE: Connected, but alone?

https://www.ted.com/talks/sherry_turkle_connected_but_alone

TEXT DE WIKIDECK:

https://wp-ca.wikideck.com/Sis_graus_de_separaci%C3%B3

VIDEO – breve història de internet.

<https://www.rtve.es/noticias/20090517/internet-nacio-proyecto-militar-estados-unidos-guerra-fria/276608.shtml>

NETFLIX - DOCUMENTAL

“DILEMA DE LES XARXES” /NETFLIX 2020

VIDEOS YOUTUBE

Enllaços d'interès: Claves para saber estar solo y amar la soledad | Borja Vilaseca

https://www.youtube.com/watch?v=yhWWVYn_4LU

La soledad no deseada

https://www.youtube.com/watch?v=Y75_F4gMXDo

